

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1980-1981

Nr. 17

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

4 AUGUSTUS 1981

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 63, 3 en 4)	
Minister van de Vlaamse Gemeenschap. Voorzitter van de Vlaamse Executieve	347
Minister van Nationale Opvoeding	347
Minister van de Vlaamse Gemeenschap	348
Vlaamse Staatssecretaris voor Streekeconomie en Ruimtelijke Ordening .	351
Vlaamse Staatssecretaris voor het Gezin en voor Welzijnszorg	353
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 63, 5)	
Nihil	353
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 63, 6)	
Minister van Nationale Opvoeding	354
Vlaamse Staatssecretaris voor Streekeconomie en Ruimtelijke Ordening .	354
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLE- MENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 63, 5)	
Nihil	354

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 63, 3 en 4)

MINISTER VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP, VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE

**Vraag nr. 34
van 16 juli 1981
van de heer J. VALKENIERS**

Gemeentelijke muziekschool te Lennik — Financiële toestand

De gemeentelijke muziekschool van Lennik die op dit ogenblik 343 leerlingen telt en meer dan 400 cursisten, kampt met financiële problemen ingevolge een uitblijven van de uitbetaling van de werkings- en personeelskosten. Voor wanneer mag dit verwacht worden?

Dezelfde school heeft ook een ernstig tekort aan muziekinstrumenten terwijl sommige rijksacademies nog talrijke exemplaren in voorraad hebben. Zou het niet mogelijk zijn deze instrumenten uit te lenen? Naar ik verneem deed dezelfde school een aanvraag tot erkenning als academie. Voor wanneer mag deze erkenning verwacht worden?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Minister van Nationale Opvoeding.

Antwoord

1. Aan de gemeentelijke muziekscholen worden geen werkings- noch uitrustingsstoelagen uitgekeerd. Wel worden weddetoelagen verleend voor het bestuurs- en onderwijzend personeel en voor het administratief personeel na overlegging van halfjaarlijkse betaalstaten.

Wat de gemeentelijke muziekschool van Lennik betreft, werd bij ministerieel besluit van 5 oktober 1979 aan het gemeentebestuur van Lennik een toelage van 2.006.001 fr. toegekend als bijdrage van de Staat in de uitgaven van de wedden van het personeel van de muziekschool voor het schooljaar 1978. Dit saldo zal uitgekeerd worden zodra de voor het jaar 1980 gevraagde aanpassingskredieten zullen toegekend zijn. Voor het saldo 1980 en het voorschot 1981, ten bedrage van respectievelijk 2.602.439 fr. en 905.628 fr., werd op 3 juli 1981 een ontwerp van ministerieel besluit aan de Inspectie van Financiën toegezonden, zodat mag verhoopt worden dat deze toelagen in september kunnen uitgekeerd worden.

2. Zoals vermeld ontvangen de gemeentelijke muziekscholen geen uitrustingsstoelagen. De gemeentebesturen dienen met eigen middelen het nodige didactisch materieel aan te schaffen ten behoeve van hun muziekschool. Dit is trouwens een voorwaarde om voor weddetoelagen in aanmerking te komen (koninklijk besluit van 26 maart 1954, artikel 1, 1°).

De vraag in verband met het uitlenen van instrumenten door de Rijksacademies, dient gesteld te

worden aan de heer Minister W. Calewaert, die het Rijksonderwijs onder zijn uitsluitende bevoegdheid heeft.

3. De aanvraag van het gemeentebestuur van Lennik om de muziekschool te bevorderen tot muziekacademie berust bij de inspectie die in de loop van het volgend schooljaar hieromtrent advies zal uitbrengen bij de bevoegde Verbeteringsraad, vermits een bevordering enkel kan gebeuren op een globaal gunstig advies van de inspectie en op eenparig gunstig advies van de inspectie en op eenparig gunstig advies van de Verbeteringsraad.

MINISTER VAN NATIONALE OPVOEDING

**Vraag nr. 11
van 8 juli 1981
van de heer J. VALKENIERS**

Gemeentelijke muziekschool te Lennik — Financiële toestand

De gemeentelijke muziekschool van Lennik die op dit ogenblik 343 leerlingen telt en meer dan 400 cursisten, kampt met financiële problemen ingevolge een uitblijven van de uitbetaling van de werkings- en personeelskosten. Voor wanneer mag dit verwacht worden?

Dezelfde school heeft ook een ernstig tekort aan muziekinstrumenten terwijl soomige rijksacademies nog talrijke exemplaren in voorraad hebben.

Zou het niet mogelijk zijn deze instrumenten uit te lenen?

Naar ik verneem deed dezelfde school een aanvraag tot erkenning als academie.

Voor wanneer mag deze erkenning verwacht worden?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Minister van de Vlaamse Gemeenschap, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Antwoord

1. Aan de gemeentelijke muziekscholen worden geen werkings- noch uitrustingsstoelagen uitgekeerd. Wel worden weddetoelagen verleend voor het bestuurs- en onderwijzend personeel en voor het administratief personeel na overlegging van halfjaarlijkse betaalstaten.

Wat de gemeentelijke muziekschool van Lennik betreft, werd bij ministerieel besluit van 5 oktober 1979 aan het gemeentebestuur van Lennik een toelage van 2.006.001 fr. toegekend als bijdrage van de Staat in de uitgave van de wedden van het personeel van de muziekschool voor het schooljaar 1978. Dit saldo zal uitgekeerd worden zodra de voor het jaar 1980 gevraagde aanpassingskredieten zullen toegekend zijn. Voor het saldo 1980 en het voorschot 1981, ten bedrage van respectievelijk 2.602.439 fr. en 905.628 fr., werd op 3 juli 1981 een ontwerp van ministerieel besluit aan de Inspectie van Financiën toegezonden, zodat mag verhoopt worden dat deze toelagen in september kunnen uitgekeerd worden.

2. Zoals vermeld ontvangen de gemeentelijke muziekscholen geen uitrustingsstoelagen. De gemeentebesturen dienen met eigen middelen het nodige didactisch materieel aan te schaffen ten behoeve van hun muziekschool. Dit is trouwens een voorwaarde om voor weddetoelagen in aanmerking te komen (koninklijk besluit van 26 maart 1954, artikel 1, 1°).
Derhalve wens ik niet in te gaan op de bewering als zouden sommige Rijksmuziekacademies nog talrijke muziekinstrumenten in voorraad hebben en op de vraag of het niet mogelijk zou zijn deze instrumenten uit te lenen.
3. De aanvraag van het gemeentebestuur van Lennik om de muziekschool te bevorderen tot **muziekacademie** berust bij de inspectie die in de loop van het volgend schooljaar hieromtrent advies zal uitbrengen bij de bevoegde Verbeteringsraad, vermits een bevordering enkel kan gebeuren op een globaal gunstig advies van de inspectie en op eenparig gunstig advies van de Verbeteringsraad.

MINISTER VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Vraag nr. 127
van 5 juni 1981
van de heer W. CLAEYS

Wat erbeleid — Coördinatie en harmonisatie

Iedere waterdistributiemaatschappij exploiteert thans de haar toevertrouwde spaarbekkens of/en grondwaterwinningen. Ze worden slechts beschikbaar gesteld voor de zustermaatschappijen mits voorafgaande contractuele verbintenissen.

Graag vernamen wij van de geachte Minister of hij de oprichting overweegt van één Vlaamse waterproductiemaatschappij, wat veel gemakkelijker zou kunnen gerealiseerd worden dan het uitwerken van een overeenkomst betreffende de elektriciteitssector", aangezien geen bijkomende miljardeninvestering zou nodig zijn en geen machtige privé-maatschappijen er bij betrokken zijn.

Eén waterproductiemaatschappij zou het tevens mogelijk maken dat de Vlaamse Gemeenschap tot 1980 ten minste vijf miljard minder zou moeten investeren voor grote waterbouwkundige werken, die zouden gebeuren op de plaatsen waar zij volstrekt noodzakelijk zijn en economisch verantwoord. D.w.z. volgens de werkelijke behoeften en na een kosten-baten studie en niet zoals thans dikwijls het geval is, naargelang de daartoe door de waterdistributiemaatschappijen geformuleerde vraag in voldoende mate politiek is gesteund.

Antwoord

De wet van 8 augustus 1980, artikel 6, § 5 bepaalt dat de waterbouwkundige werken moeten voorgesteld worden door een in elk executieve goed te keuren programma.

Bij het opstellen van dit programma werd er in de

executieve voor het Vlaamse Gewest nauwlettend op toegezien dat er geen dubbelgebruik is, noch dat er investeringen zouden gebeuren voor waterbouwkundige werken, die ofwel economisch niet verantwoord zijn ofwel op plaatsen zouden gebouwd worden waar zij niet volstrekt noodzakelijk zijn.

Vraag nr. 128
van 5 juni 1981
van de heer W. CLAEYS

Watertarieven — Uniformering

Van de geachte Minister wensen wij te vernemen welk initiatief hij zal nemen opdat de watertarieven eenvormig zouden zijn in het Vlaamse Gewest. Het is niet langer aanvaardbaar, dat de aankoopprijs van het BIWM-water in 1980 driemaal duurder was dan het Antwerpse water en viermaal duurder dan de TMVW-waterwinningen.

Water is immers een uiterst belangrijk element in de kostprijsberekening van de industrie en speelt daarenboven een niet geringe rol in het gezinsbudget.

Wat mogelijk is geweest voor de elektriciteit en het gas moet eveneens mogelijk zijn voor het water.

Antwoord

Door de voornaamste waterdistributiemaatschappijen in het Vlaamse Gewest, worden reeds enkele jaren belangrijke inspanningen gedaan om geleidelijk tot een uniform watertarief te komen. Zo bestaan er ondermeer bij de NMDW nog slechts 4 verschillende tarieven.

Alhoewel een uniform tarief door iedereen wordt gewenst, moet er echter rekening worden gehouden met enkele belangrijke verschillen in de prijsstructuren tussen enerzijds water en anderzijds gas en elektriciteit, vooral wat betreft winning, transport en distributie :

1. men moet het water winnen waar het te vinden is;
2. het transport (vooral pompkosten) is veel moeilijker dan het transport van elektriciteit;
3. voor een voordelige distributie is het praktisch noodzakelijk dat grote waterverbruikende bedrijven zich kort bij de winningen situeren.

De voorkeur voor een geleidelijk uniform maken der tarieven vloeit verder voort uit het feit dat bij een snelle procedure men het gevaar loopt dat sommige waterregies, waarvan de infrastructuur reeds jaren is afgeschreven, maar die gedwongen worden het hoger tarief van een naburige regie aan te nemen, zouden aangespoord worden al te moderne installaties uit te bouwen, hetgeen een nivellering van de tarieven naar boven zou mee brengen.

Bovendien kan er op gewezen worden dat elke tariefverhoging, zelfs deze met het doel een uniform tarief te bekomen, onderworpen moet worden aan het advies van de „Prijzencommissie" van het Ministerie van mijn collega de heer Minister van Economische Zaken.

Vraag nr. 135
van 18 juni 1981
van de heer J. VALKENIERS

Liedekerke- bos — Toegankelijkheid

Opbouwwerk Pajottenland had van de RTT toelating om Liedekerke-bos onder bepaalde voorwaarden en onder leiding van natuurgidsen te bezoeken. Nu het bos rond het RTT-domein overgedragen werd van de RTT naar Vlaamse Aangelegenheden en onder het beheer van Waters en Bossen geplaatst verviel deze toelating.

Opbouwwerk kreeg tot nu toe geen antwoord op zijn brieven die verzochten om een nieuwe toelating.

Wat is hier aan de hand ?

Welke beheerswerken worden voor dit bos overwogen door Waters en Bossen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te laten weten dat de plaatselijke dienst van Waters en Bossen op 5.11.1980, 7.1.1981, 9.2.1981, 19.3.1981 en 30.6.1981 brieven heeft beantwoord van de v.z.w. „ Opbouwwerk Pajottenland ”.

Steeds werden de gevraagde toelatingen ingewilligd.

Herhaaldelijk werd aan deze vereniging gevraagd de resultaten van de inventarisatiewerkzaamheden te laten kennen, evenwel zonder enig resultaat. Bij herhaling werd er ook beloofd dat de voorziene beheersmaatregelen zoveel als mogelijk zullen rekening houden met de werkzaamheden van de vereniging.

Persoonlijk kan ik er aan toevoegen dat ik de vzw „ Opbouwwerk Pajottenland ” tot tweemaal toe heb uitgenodigd op mijn kabinet om over het beheer van het Liedekerkebos te komen spreken. Tot tweemaal toe daagden de vertegenwoordigers van de vereniging niet op.

Vraag nr. 136
van 18 juni 1981
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Stad Gent — Verkeerslichten

Begin januari 1981 stuurde het stadsbestuur van Gent een vernieuwde aanvraag naar uw diensten om verkeerslichten te krijgen op het kruispunt Reep - Keizer Karelstraat - Sint Jacobsnieuwstraat.

Dit mede en vooral op aanvraag van de lagere afdeling van het Sint Lievenscollege. Het is namelijk zo dat elke dag de vierhonderd leerlingen van de afdeling dit kruispunt moeten oversteken.

Gelukkig is op deze plaats, en dit in tegenstelling met de oversteekplaats aan de afrit Gent Centrum waar de leerlingen van de Crombeenschool oversteken, nog nooit een ongeval met een kind gebeurd.

Daarentegen, registreerde de politie in 1980 dertien ongevallen op dit kruispunt, waarbij vijf gewonden en twee zwaargewonden vielen.

Graag had ik dan ook van de geachte Minister vernomen :

1. Hoever het staat met de behandeling van de hernieuwde aanvraag van het Gentse stadsbestuur ?
2. Heeft de bijzondere Commissie voor Verkeersveiligheid reeds een onderzoek ingesteld in deze? Zo neen, waarom niet?
 Zo ja,
 a. wat was de uitslag van dit onderzoek?
 b. welke personen en diensten werden bij dit onderzoek betrokken?
 c. werd contact opgenomen met de plaatselijke bevolking (de stad Gent, de Gentse politie, de directie van het Sint Lievenscollege, . . .) ?
3. Op welke wijze denkt de geachte Minister een einde te maken aan deze gevaarlijke situatie, nog voordat er ongelukken met kinderen gebeuren ?

Antwoord

Overeenkomstig de artikelen 2, 3 en 10 van de wet betreffende de politie over het wegverkeer (cfr. KB dd. 16.3.1968 tot coördinatie van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer), zoals toegelicht in de omzendbrief dd. 14 november 1977 (BS dd. 17.12.1977), behoort de aangelegenheid, bedoeld door het geachte lid, tot de bevoegdheid afwel van de Minister van Verkeerswezen ofwel van de Minister van Openbare Werken, naargelang er al of niet een rijksweg deel uitmaakt van het kruispunt, bedoeld in de gestelde vraag.

Het geachte lid dient zich aldus tot één van mijn voormelde Collega's te richten.

Vraag nr. 137
van 18 juni 1981
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Evergem — Uniformering van de kledij van gemeente- en veldpolitie

Het koninklijk besluit van 29 november 1978 tot uniformisering van de kledij van gemeente- en veldpolitie heeft de gemeente Evergem ongeveer 900.000 frank gekost.

Voor sommige gemeenten werden deze kosten ingeschreven op de begroting van 1979, voor andere op de begroting van 1980.

Graag had ik in verband met dit initiatief tot gelijkvormigmaking van de uniformen van de politie van de geachte Minister vernomen :

1. de globale kostprijs van bovengenoemd initiatief voor zijn gewest;
2. afzonderlijke cijfers voor de grote agglomeraties.

Antwoord

Vooreerst moet er een duidelijk onderscheid gemaakt worden tussen de kosten van de kledij van de gemeentelijke politie en die van de kledij van de veldpolitie.

Wat de eerstgenoemde kosten betreft vindt men de gegevens hieromtrent in de gemeentebegrotingen en -rekeningen van 1979 en 1980 onder artikel 340/124/0 1. Voor de kosten van kledij van de veldpolitie wordt globaal krediet uitgetrokken op de begroting voor orde van elke provincie; de omslag van deze kosten over de betrokken gemeenten geschiedt door de bevoegde diensten van de provincie. De bijdrage van iedere gemeente vindt men terug in de gemeentebegrotingen 1979 en 1980 onder artikel 340/435/02.

De begroting voor 1980 werden statistisch nog niet per artikelnummer in de gegevensbank van het departement van Binnenlandse Zaken opgenomen.

Ik kan u dus de informatie niet bezorgen voor de betrokken begrotingsartikelen.

De som van het begrotingskrediet 340/124/01 voor alle gemeenten van het Vlaamse Gewest was in 1978 74.725.352 F en in 1979 71.185.630 F.

Die van het begrotingskrediet 340/435/02 was in 1978 29.091.515 F en in 1979 32.624.113 F.

De hiervoren vermelde bedragen geven echter geen juist beeld van de financiële weerslag van de toepassing van de beschikkingen van het koninklijk besluit van 29 november 1978 omdat zowel in de begrotingskredieten als in de geboekte uitgaven eveneens de kosten begrepen zijn van de aanschaf van nieuwe kledij voor pas aangeworven personeel en de kosten van de normale vervanging van afgedankte kledij. Wat de uitgave voor veldpolitie betreft zitten daarin ook nog sommige andere kosten.

Vraag nr. 138
van 18 juni 1981
van de heer J. GABRIELS

College van burgemeester en schepenen — Werkwijze

In verband met het functioneren van een schepencollege en de gemeentesecretaris in gemeentezaken had ik graag een antwoord gehad op de volgende vragen.

1. Is het de gemeentesecretaris toegelaten dossiers die door het schepencollege besproken worden en waarvoor beslissingen genomen worden te bespreken in aanwezigheid van gemeenteraadsleden ?
2. Is het toegelaten dat een secretaris van een gemeente tijdens een voorvergadering van het schepencollege, waarbij een schepen bewust niet mag aanwezig zijn, besluiten optekent, die dan in een zogenaamd formeel schepencollege als reeds goedgekeurd worden voorgelegd ?
3. Is het toegelaten geen verslag te maken van de vergadering van het schepencollege ? Binnen welke termijn na afloop van een vergadering van het schepencollege moet dit verslag gemaakt worden ? Welke sancties zijn door welke controlerende overheid voorzien indien deze verslagen van het schepencollege niet gemaakt worden ?
4. Is het normaal dat geen goedkeuring moet gegeven worden aan een verslag van een zitting van het schepencollege ?

Antwoord

De vraag van het geachte lid, die klaarblijkelijk betrekking heeft op een bijzonder geval, betreft de werking van de gemeentelijke instellingen en het antwoord zal steunen op een interpretatie van diverse bepaling van de gemeentewet.

Het behoort derhalve aan mijn collega van Binnenlandse Zaken, aan wie dezelfde vraag werd gesteld, erop te antwoorden.

Vraag nr. 143
van 18 juni 1981
van de heer A. BOGAERTS

Gemeentewapen en vlag — Aanvragen en aantal goedkeuringen

Sedert de fusiewet hebben een aantal gemeenten, bij koninklijk besluit de goedkeuring ontvangen van het gemeentewapen en vlag.

Mag ik van de geachte Minister vernemen:

1. hoeveel aanvragen er door de verschillende gemeenten werden ingediend ;
2. hoeveel aanvragen werden goedgekeurd ?

Mag ik de geachte Minister ook verzoeken, de gegevens, overzichtelijk per provincie met datum van goedkeuring in de gemeenteraad en datum van het KB in het Bulletin van Vragen en Antwoorden te laten verschijnen ?

Antwoord

Daar het onderwerp van de gestelde vraag behoort tot de bevoegdheid van mijn collega van Binnenlandse Zaken, werd hem die vraag toegestuurd.

Vraag nr. 144
van 23 juni 1981
van de heer P. DE VLIES

Faciliteitengemeenten — Busverbindingen

Talrijke inwoners en verantwoordelijk ken van Wezembeek-Oppem, Kraainem en Sterrebeek beklagen er zich over dat de busverbindingen vanuit hun gemeenten naar Leuven toe zeer moeilijk zijn, terwijl een vlot bustransport eenzijdig op Brussel gericht is.

Nochtans is het de wens van een grote meerderheid van deze inwoners eveneens over een gemakkelijke verbinding met Leuven te beschikken, omdat Leuven een handelscentrum is dat uitgebreide koopmogelijkheden biedt en waar deze Vlaamse Brabanders in hun taal onthaald worden.

Ook voor Leuven als handelspool is het belangrijk met deze drie gemeenten, die samen bijna 30.000 inwoners tellen, over vlotte mogelijkheden te beschikken inzake openbaar vervoer.

Daar de inrichtende machten van Verkeerswezen en NMBV, ondanks herhaalde aanvragen, geen oplossing aan dit probleem geven, richt ik mij tot de geachte Minister, om hem te verzoeken zijn zienswijze te laten kennen om dit belangrijk Vlaams-Brabants vervoerprobleem op te lossen.

Antwoord

Geen enkele wetsbepaling heeft het bezoldigd vervoer van personen ingedeeld bij de aangelegenheden die zijn toevertrouwd **aan** Gewest of Gemeenschap.

Dienvolgens zie ik mij ertoe genoodzaakt elke bevoegdheid ter zake af te wijzen, daar deze mijns inziens enkel toekomt aan mijn Collega van Verkeerswezen, aan wie de vraag van het geachte lid dan ook werd doorgezonden.

Vraag nr. 145
van 23 juni 1981
van de heer H. SUYKERBUYK

Vrijwillige brandweerkorpsen — Toelagen

Weliswaar behoort de organisatie van de brandweerdiensten niet tot de bevoegdheid van het gewest.

De Minister van Binnenlandse Zaken heeft echter de samenwerking tussen vrijwilligers en beroepsbrandweerlieden als noodzakelijk erkend.

Dat trouwens het voluntariaat ter zake moet aangemoedigd worden, ontkent niemand meer.

In die orde van gedachten — en in het licht van de begrotingscirculaire, die u voor het jaar 1982 aan de gemeentebesturen zult verzenden — dring ik erop aan de toelagen aan vrijwillige brandweerkorpsen, die zich als vzw hebben georganiseerd, niet meer als een facultatieve uitgave te aanzien.

Meerdere gemeentebesturen willen dergelijke korpsen, mits deze aan bepaalde voorwaarden voldoen, steunen, vanuit het besef dat daardoor de veiligheid op suppletieve wijze met relatief weinig onkosten wordt verzekerd. Deze besturen worden echter gehandicapt doordat de geldelijke steun als facultatieve uitgave wordt aangezien, waardoor ze gewoonlijk niet substantieel kan zijn.

Kan de geachte Minister aan deze problematiek in zijn eerstvolgende begrotingscirculaire aan de gemeenten een passende oplossing geven ?

Antwoord

Het geachte lid is het voorzeker met mij eens dat de verslechtering van de financiële toestand van de gemeenten de vlotte werking van de gemeentelijke diensten in gevaar dreigt te brengen.

De toekenning van subsidies aan allerhande verenigingen, waarvan overigens het nut niet kan worden betwijfeld, blijft echter een vrijgevigheid die een gemeente zich slechts kan veroorloven voor zover ze er de middelen toe heeft.

Het gaat mijns inziens niet op eensdeels te klagen over krappe financiële middelen en anderdeels werkelijke vrijgevigheden als verplichte uitgaven in de gemeentebegroting te laten inschrijven.

Vraag nr. 149
van 23 juni 1981
van de heer G. CARDOEN

Gemeente Bever (Brabant) — Financiële toestand

Buiten de grootsteden raken ook een vrij groot aantal kleine en middelgrote gemeenten in een benarde financiële toestand. Dat is ook het geval met de gemeente Bever (Brabant).

Het is evenwel zo dat het Rijk aan deze gemeente nog meer dan vier miljoen aan onroerende voorheffing en persoonsbelasting verschuldigd blijft.

Heden ten dage stelt de toestand zich zo scherp voor het gemeentebestuur dat het niet meer bij machte is de wedden van hun gemeentesecretaris en veldwachter te betalen en heeft het daarnaast reeds alle mogelijke voorschotten bij het Gemeentekrediet uitgeput.

Op welke manier meent de geachte Minister hieraan dringend een oplossing te geven ?

Antwoord

Zoals het geachte lid weet, geschiedt de inning van de gemeentelijke opcentiemen op de onroerende voorheffing en de aanvullende belasting op de personenbelasting door het Ministerie van Financiën.

Het ligt niet in mijn mogelijkheden om vertraging van de inning van die belastingen ongedaan te maken.

Het geachte lid zou best mijn collega van Financiën daarover aanspreken.

VLAAMSE STAATSSECRETARIS VOOR STREEKECONOMIE EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 143
van 8 juli 1981
van de heer W. PEETERS

Valleigebied — Gewestplan

Wat wordt er in een gewestplan bedoeld met de term „valleigebied” ?

Wat is er de definitie van ?

Aan welke criteria moet een valleigebied voldoen ?

Welke zijn er de opgelegde reglementeringen van en welke de wettelijke beperkingen ?

Antwoord

De term „valleigebied” is een planologisch begrip, dat de bestemming van een bepaald gebied aangeeft; meestal gaat het om agrarische gebieden, hoofdzakelijk weiden, met een landschappelijke en ecologische waarde, die deel uitmaken van een vallei.

De afbakening van deze valleigebieden, welke voorkomen in de gewestplannen Gentse Kanaalzone, Sint-Niklaas-Lokeren, Oudenaarde en Derdermonde, is gesteund op een aantal gegevens hoofdzakelijk van ecologische, geografische en landschappelijke aard, waarbij de bestaande toestand uiteraard zeer belangrijk is.

De aanvullende stedenbouwkundige voorschriften bij deze gewestplannen bepalen dat in de valleigebieden enkel agrarische werken en handelingen mogen worden uitgevoerd die het specifieke natuurlijk milieu

van planten en dieren alsmede de landschappelijke waarde niet schenden. Deze bepalingen hebben ingevolge de bepaling van art. 2 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, bindende en verordenende kracht.

Vraag nr. 153
van 13 juli 1981
van de heer O. VAN OOTEGHEM

Gentbrugge — Verkoop van gronden, eigendom van het Ministerie van Openbare Werken

Tussen de Brusselse Steenweg en de Werkhuizen van de NMBS te Gentbrugge ligt er een strook bouwgrond die eigendom is van het Ministerie van Openbare Werken.

Volgens het bij KB d.d. 14 september 1977 goedgekeurde gewestplan Gentse Kanaalzone zijn die gronden bestemd voor ambachtelijke bedrijven of kleine en middelgrote ondernemingen.

Het was duidelijk de bedoeling van het gewestplan de handelsstraat Brusselse Steenweg, die voor de helft was afgebroken voor de verbreding van de Rijksweg Gent-Brussel, door de inplanting van KMO's nieuw leven in te blazen.

Nu verneem ik dat het Ministerie van Openbare Werken van zins is het perceel aan de NMBS te verkopen voor de bouw van nieuwe kantoren voor de spoorwegen.

Mag ik de geachte Staatssecretaris verzoeken aan Openbare Werken en aan de NMBS te laten weten dat die verkoop zinloos is vermits die grond niet bestemd is voor kantoorgebouwen.

Mag ik tevens verzoeken er bij het Ministerie van Openbare Werken op aan te dringen de grond openbaar te koop te stellen voor ambachtelijke bedrijven en voor KMO's zodat de grond en de handelswijk Arsenaal eindelijk hun definitieve bestemming krijgen.

Antwoord

De grond waarvan sprake in uw vraag hebben in de loop der jaren volgende bestemming gekend:

1° De gemeente Gentbrugge heeft deze strook bij KB laten vaststellen als woongebied (langs de steenweg op Brussel) met achteraan de toenmalige bestaande huizen een strook voor bijgebouwen gekoppeld aan een strook voor koeren en hovingen om te eindigen in een strook voor lichte nijverheid.

Dit alles is terug te vinden in het BPA Moscou, KB van 31 oktober 1955 verschenen in het Belgisch Staatsblad van 23 november 1955.

2° Bij de aanleg van de E3 zijn in deze omgeving grondige wijzigingen doorgevoerd, de steenweg op Brussel werd aanzienlijk verbreed en hoger geciteerde woningen werden samen met de viadukt afgebroken.

Het ontwerp gewestplan, MB 17/9/1974, voorzag voor deze gronden ambachtelijke zone. Tijdens het openbaar onderzoek van dit ontwerp gewestplan

werd door het gemeentebestuur van Gentbrugge een bezwaarschrift over deze gronden ingediend.

Het voorstel van de gemeenteraad was als volgt:

„ De vrijgekomen zone langsheen de Brusselse steenweg, ter hoogte van de werkhuizen Arsenaal in de woonzone te voorzien in plaats van ambachtelijke zone ”.

Het advies van de regionale commissie voor de streek Oost-Vlaanderen luidde :

„ niet akkoord. Vormt een geheel met het Arsenaal. Indien men bestemming wijzigt is groenaanleg de meest aangewezen bestemming. ”

Op grond van dit advies bleef de bestemming ambachtelijke zone in het KB gewestplan dd. 14.9.77 (BS 8/ 10/77) behouden.

Het heeft dus nooit in de bedoeling gelegen langs die zijde van een zeer gevaarlijke verkeersweg een handelsstraat te ontwikkelen.

Het oprichten van kantoren voor de spoorwegen, palend aan de werkhuizen van de NMBS lijkt me dan ook logisch.

Wat de verkoop van de gronden betreft moet ik u melden dat dit buiten mijn bevoegdheid ligt.

Vraag nr. 155
van 17 juli 1981
van de heer L. KELCHTERMANS

Belasting meerwaarde bouwgrond — Planschade

De wet van 22 december 1977 bepaalt dat de verkoper op de meerwaarde van de door hem verkochte bouwgrond 33 procent belasting moet betalen.

Het algemeen opzet van deze maatregel bestaat hierin dat de overheid tegelijkertijd, door het innen van een zware belasting, de speculatie op bouwgronden via het gewestplan tegengaat en meteen de eigenaars kan vergoeden die door het gewestplan schade ondervinden wegens bouwverbod of verbod op verkaveling.

Kan de geachte Staatssecretaris me mededelen, met betrekking tot het voormelde probleem van planschade, welke de juiste procedure is die in deze gevallen van waardevermindering door het gewestplan moet gevolgd worden, de bevoegde instanties, formulieren, termijnen enz.

Antwoord

De planschade wordt geregeld door art. 37 en 38 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening alsmede door artikel 177, 178, 179 en 180 van de wet van 22 december 1977 betreffende de budgettaire voorstellen 1977- 1978.

Artikel 37 heeft betrekking op de planschadegevallen, artikel 38 op de bepaling procedure en artikel 177 e.v. van de programmawet op de berekening van het planschadebedrag.

Artikel 38 bepaalt onder meer dat de vorderingen tot betaling van vergoeding behoren tot de bevoegdheid van de rechtbanken van eerste aanleg.

Vorderingen tot schadevergoeding moeten derhalve bij deze rechtbanken worden ingeleid, via de normale gerechtelijke procedure.

VLAAMSE STAATSSECRETARIS VOOR HET GEZIN EN VOOR WELZIJNSZORG

Vraag nr. 86
van 10 juni 1981
van de heer J. VALKENIERS

Kinderen — Medisch boekje

Kan de geachte Staatssecretaris mij mededelen of zij mijn standpunt ter zake deelt en ik dus op haar steun zal kunnen rekenen bij het indienen van een voorstel van decreet ter zake ?

Zou het niet wenselijk zijn dat elk kind over een medisch boekje beschikt tot een nader te bepalen leeftijd, en dit vooral voor verlaten of verwezen of geplaatste of geadopteerde kinderen ? Zodanig dat indien de oorspronkelijke opvoeders voor deze kinderen wegvallen, de nieuwe opvoeders (pleegouders enz.) volledig op de hoogte kunnen gebracht worden van de medische toestand van hun kadet.

Wij ervaren dit voortdurend als een onoverkomelijk en zorgwekkend tekort bij ouders van moeilijk opvoedbare kinderen, eenmaal zij dit kind terug in het gezin opgenomen zien.

Antwoord

Het is zeker wenselijk dat er een continuïteit zou bestaan in het toezicht op de gezondheid van de kinderen; een medisch boekje kan hiertoe een bijdrage leveren.

Een voorbeeld hiervan is het „boekje van het kind”, door het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn uitgegeven in het kader van zijn consultatiebureaus voor kinderen van nul tot zeven jaar.

Omtrent een mogelijk wetgevend initiatief van het geachte lid zal ik slechts in concreto kunnen standpunt innemen wanneer ik kennis heb kunnen nemen van de tekst van het voorstel van decreet dat hij ter zake bij de Vlaamse Raad zou indienen.

Vraag nr. 88
van 18 juni 1981
van de heer J. VALKENIERS

NWK — Werking in het AZ te Jette

Naar ik verneem zou het NWK niet toegelaten worden in het AZ van Jette om er nota te nemen van de lijst van de pasgeborenen terwijl het AZ zelf wegingen zou organiseren in de nabijgelegen gemeenten.

Is dit juist ? Is deze toestand wel wettelijk in orde ? Hoe gaat de geachte Staatssecretaris optreden tegenover deze toestand ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat voor de kraaminrichtingen geen

wettelijke verplichting bestaat lijsten van pasgeborenen mede te delen aan het NWK.

Anderzijds is het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn al enige tijd in onderhandeling met het Academisch Ziekenhuis van de VUB te Jette voor het organiseren van een neonatale dienst in het kader van de kraaminrichtingen. Het spreekt vanzelf dat dergelijk initiatief een nauwe samenwerking vereist.

Betreffende het organiseren van „wegingen” in de nabijgelegen gemeenten is er waarschijnlijk een misverstand ontstaan. De in het raam van het Academisch Ziekenhuis te Jette georganiseerde zuigelingenconsultatie werd bij gebrek aan lokalen tijdelijk ondergebracht in een gemeentelijk gebouw op het grondgebied Wemmel.

Vraag nr. 90
van 8 juli 1981
van de heer J. VALKENIERS

NCC-Pensioenstatuut

Naar ik verneem is het pensioenstatuut van de NCC, alhoewel het hier gaat om een grondwettelijk orgaan, nog steeds niet in orde !

Voor wanneer mg dit verwacht worden ?

Antwoord

De NCC is een autonoom ondergeschikt bestuur en beslist dus zelf over het pensioenstatuut van haar personeelsleden.

Bij beraadslaging van 21 januari 1981 besliste de NCC haar personeel aan te sluiten bij de Omslagkas voor gemeentelijke pensioenen. Als voorgedijverheid heb ik deze beraadslaging niet kunnen goedkeuren omdat hiertoe een wijziging nodig is van de koninklijke besluiten betreffende de pensioenregeling van het gemeentepersoneel, vermits de NCC in haar beraadslaging besliste aan te sluiten bij de Omslagkas met terugwerkende kracht tot op de datum van haar oprichting.

Op dit ogenblik zijn onderhandelingen aan de gang tussen de NCC, de syndicaten en mijn kabinet om een definitieve regeling voor dit probleem te treffen.

Deze mag in de eerstkomende maanden in het vooruitzicht worden gesteld.

Ten einde ondertussen de betaling van de eventuele pensioenen ten voordele van de personeelsleden veilig te stellen, heeft de NCC een afzonderlijke rekening geopend waarop regelmatig de bijdragen worden gestort.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 63, 5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 63, 6)

MINISTER VAN NATIONALE OPVOEDING

Vraag nr. 13
van 16 juli 1981
van de heer V. ANCIAUX

Rijksmuziekacademie te Etterbeek — Ontdoen van haar filialen van Overijse, Tervuren en Hoeilaart

Naar ik verneem zou de geachte Minister geneigd zijn de structuur van de Rijksmuziekacademie van Etterbeek te ontdoen van haar filialen van Overijse, Tervuren en Hoeilaart.

Het plan zou erin bestaan om in Overijse een nieuwe autonome academie op te richten met de bijafdelingen in Hoeilaart en Tervuren.

De Rijksmuziekacademie werd te Etterbeek opgericht in 1968 en verkreeg achtereenvolgens als bijafdelingen de scholen van Oudergem, Overijse en Tervuren, Watermaal-Bosvoorde, Elsene en Hoeilaart. Deze gezamenlijke entiteit was sterk genoeg om een groot aanzien te verwerven en een opleiding te verschaffen van hoog niveau.

De bijafdeling van Elsene is omwille van het gering recruiteringsveld zo goed als verdwenen.

De scholen van Overijse, Tervuren en Hoeilaart kunnen mee profiteren van het groot geheel. De leerlingen van deze gemeenten kennen geen enkel nadeel van deze eenvormige structuur.

Beseft de geachte Minister niet dat een autonome school te Overijse totaal onnodig is, zowel voor de leerlingen van Overijse, Tervuren of Hoeilaart, als voor het gehalte van het onderwijs?

Beseft de geachte Minister niet dat, door de akaking van deze drie gemeenten, de Rijksmuziekacademie van Etterbeek gevaarlijk ontmanteld wordt en in haar voortbestaan bedreigd? Het vereiste aantal leerlingen per cursus zal wegvallen van klassen veroorzaken. Er zullen leerkrachten hun werk verliezen of, bij eventuele benoeming in de nieuwe school te Overijse, het nadeel ondervinden van de cumulregeling (1/3 toegelaten cumul in plaats van 2/3). Het niveau van het gegeven onderwijs zal ongetwijfeld dalen.

Beseft de geachte Minister dat hij op die wijze meewerkt aan de aftakeling van het Nederlandstalig onderwijs?

Voorlopig antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mede dat de gestelde vraag niet binnen de voorziene termijn kan beantwoord worden aangezien het verstrekken van de gevraagde inlichtingen opzoekingswerk vergt.

Zodra alle gegevens in mijn bezit zijn, zullen ze hem worden medegedeeld.

VLAAMSE STAATSSECRETARIS VOOR STREEKECONOMIE EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 145
van 9 juli 1981
van de heer R. VANDEZANDE

Kersbeek-Miskom (Kortenaken) — Bouwovertredingen

Tevergeefs hebben wij bij de Staatssecretaris aangebonden om in te grijpen in misbruiken die op zijn ambtsterrein gebeuren in de fusiegemeenten Kortenaken (Kersbeek-Miskom).

Het gaat hier om het graven van een vijver, het bouwen van een huisje (weekeindverblijf) en het nederzetten van een garage-box, alsmede het verharderen van een stuk weg.

De preciese plaatsaanduiding werd aan de diensten van de geachte Staatssecretaris overgemaakt en in een telefonisch gesprek met de technische dienst van de gemeente Kortenaken werd er medegedeeld dat voor de drie feiten geen bouwaanvraag werd ingediend.

Het is niet de eerste maal dat ik dergelijke laksheid vanwege de overheid ondervind en dat men van de milieugroep die zich daarover beklagt de nauwkeurige identiteit van de overtreders alsmede de plaats van de overtreding wenst in het bezit te krijgen.

De geachte Staatssecretaris gelieve mij te willen mededelen of het hem niet mogelijk is zelf een onderzoek ter plaatse te laten doen door ambtenaren van zijn departement.

Dit is geenszins in strijd met de wet op de stedenbouw.

Graag zouden wij willen vernemen wat de geachte Staatssecretaris wenst te doen om deze misbruiken uit te roeien.

Voorlopig antwoord

Er wordt onmiddellijk opdracht gegeven aan het Hoofdbestuur van de Stedenbouw en de Provinciale Directie om een onderzoek in te stellen.

Van zohaast me de resultaten van dit onderzoek bekend zijn, zal ik niet nalaten deze aan het geachte lid over te maken.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 63, 5)

Nihil.